

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Qvæ In Libro Qvinto, Et
Sexto Decretalium Continentvr

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

7. Quæ multoties, &c. Quicquid in sacratis Deo rebus, & Episcopis iniustè
agitur, pro Sacrilegio reputatur, quia sacra sunt & à quoquam violari non
debent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

supplicium, nisi per excessum torturæ animam tortus efflarit. Addit, Neapoli constitutum esse, ut iniquus tortor biennali carcere pœnam luat cum pu-

blicatione tertiæ partis bonorum. V. Zanger. tract. de quæstion & tortur. Tholosan. l. 48. Syntagm. c. 12. n. 25.

REGVLA VII.

Quidquid in Sacratīs Deo rebus, & Episcopis iniuste agitur pro sacrilegio reputatur, quia Sacra sunt, & à quoquam violari non debent. Steph. 1. ep. 2. tom. 1. Concil.

I. Idem & pluribus Bonifacius Papa in c. Nulli 1.2. q. 2. Nulli liceat ignorare, omne, quod Domino consecratur, siue fuerit homo, siue animal, siue ager, vel quicquid semel fuerit consecratum, sanctum sanctorum Domino erit, & ad jus pertinebit Sacerdotum, Propter quod inexcusabilis erit, qui à domino, & Ecclesiâ, cui competunt, aufert, vastat, invadit, vel eripit; & usque ad emendationem, Ecclesiâ que satisiactorem ut sacrilegus iudicetur, & si emendare noluerit, excommunicetur. Idem in sequentibus ingeminatur: unde communis Interpretum, & Summarum capitur definitio Sacrilegium rei sacræ violationem esse. S. Thom. 2. 2. q. 99. art. 1. Angel. Armill. Rosell. Silvest. Bonac. Navarr. c. 17. n. 95. & alii.

Res Deo sacrata hîc illa tantum censetur, quæ per publicam consecrationem, vel deputationem Deo addicitur, nec cuiusquam pia promissio, aut votum sufficit. Suar. 1. de Rel. tract. 3. l. 3. c. 2. Less. c. 45. dub. 2.

II. Sacrilegium communi DD. usu in tres species dividitur rei, loci, & per-

sonæ. c. Sicut. c. Quisquis. 17. q. 4. inque singulis iterum diversi gradus repertiuntur, ut cum aliis benè explicat Sily. in V. Sacrilegium. Etenim rem ipsam considerando primo loco occurrunt Sacramenta, inter quæ eminet Eucharistia. Secundò vala consecrata ad suscipiendum Sacramenta, imagines, & reliquæ Sanctorum: tertio pertinentia ad ornatum Ecclesiæ, & Ministrorum ipsius. Qui bona temporalia in sustentationem ministrorum deputata connumerant, improprie loquuntur. Locus, siue Ecclesia, siue Oratorium, aliudve sit cultui divino consecratum violatur quacunque illius læsione, diminutione, corruptione, transmutatione, cæde, tumultu, actibus profanis, & indecentibus: si in eo commercia, nundinæ, iudicia secularia, & consimilia exercentur: si reus inde prohibito modo extrahatur, aut furtum committatur. Personæ, cuiusmodi sunt clerici, religiosi, & moniales, violatione, percussione, foro laico, vectigalium exactione, fornicatione, aliisque luxuriosis actibus, de quibus. V. Filluc. tr. 30. c. 7.

C

Hinc

Hinc colliges, Pontificem in Reg. præfente non nisi duas Sacrilegii species expressè numerasse, & rei nomine locum sacrum comprehendere.

III. Non desunt pœnæ sacrilegis decretæ, seu spirituales, seu corporales: sed excommunicationem quod attinet, de quâ *c. Nulli, n. 1. allegatum* loquitur, non omnes ipso jure excommunicatos esse, qui Ecclesiarum bona furantur, aut dissipant, ex *c. Si quis citato* manifesta liquet. Monitio præmittenda est, quâ temerè spretâ excommunicationis sententia feratur. *Sily. V. Sacrilegium. Clarus. §. eod. Diaz. c. 81.* Illi verò ipso jure excommunicati censentur, de quibus *Conc. Trid. sess. 22. c. 11. de Reform.* Si quem clericorum, vel laicorum, quacumque is dignitate, etiam Imperiali, vel regali præfulgeat in tantum malorum omnium radix cupiditas occupaverit, ut alicujus Ecclesiæ, seu cujusvis sæcularis, sive regularis beneficii, montium pietatis aliorumque piorum locorum jurisdictiones, bona, census, ac jura etiam feudalia, & emphyteutica, fructus, emolumenta, seu quascumque obventiones, quæ in ministrorum, & pauperum necessitates converti debent, per se, vel alios vi, vel timore incusso, seu quacumque arte, aut quocumque quæsito colore in proprios usus convertere, illosque usurpare præsumperit; seu impedire, ne ab aliis, ad quos pertinent, percipiantur, is

anathemati tamdiu *subiaceat*, quamdiu jurisdictiones, bona, res, jura, fructus, & redditus, quos occupaverat, vel qui ad eum quocumque modo etiam ex donatione suppositæ pervenerunt, Ecclesiæ, ejusque administratori, sive beneficiato integrè restituerit, ac deinde à Rom. Pontifice absolutionem obtinuerit. Quod si ejusdem Ecclesiæ patronus fuerit, etiam jure patronatus ultra prædictas pœnas, eo ipso privatus existat. Clericus verò, qui nefandæ fraudis & usurpationis hujusmodi Fabricator, seu consentiens fuerit, eisdem pœnis subjaceat; nec non quibuscumque beneficiis *privatus sit*, & ad quoscumque alia beneficia inhabilis *efficiatur*, & à suorum ordinum executione etiam post integram satisfactionem, & absolutionem sui ordinarii arbitrio *suspendatur*. Ita *Conc. Trid.* in quo tamen non contineri pœnas absque iudicis definitione aut declaratione incurrendas verba *subiaceat efficiatur, suspendatur* satis indicant secundum ea, quæ diximus in *Summâ Jur. Can. V. Navarr. c. 23. n. 67. Azor Tomo 1. l. 5. c. 8. q. 2. & 3. Comitol. l. 6. q. 24. n. 11. & seq.*

Quomodo arbitrariâ pœnâ castigetur secundum leges sacrilegii crimen per varios casus discurrendo ostendit *Menoch. de arbitrar. iudic. casu 389.* De pœna pecuniaria quomodo non sit inconveniens etiam iudici Ecclesiastico *S. Thom. probat 2. 2. q. 99. art. 4.*